Dansk Akvarie Blad

Nr. 3 - 2020 **Dansk Akvarie Union**

Dansk Akvarie Blad

Dansk Akvarieblad er Dansk Akvarie Union's nyhedsbrev krydret med artikler vedrørende akvariehobbyen. Det udsendes gratis via mailliste og lægges samtidig online på unionens internet side. Det sker normalt i starten af hvert kvartal. Deadline for indsendelse af materiale er derfor den 15. i den sidste måned i hvert kvartal.
Forfatteren er selv ansvarlig for indholdet i sin artikel. Forfatter, fotograf og Dansk Akvarie Blad har copyright på de bragte artikler og illustrationer.

Internetside: www.danskakvarieunion.dk
Facebook: Dansk Akvarie Union
Redaktør: Tonny Brandt Andersen

Dansk Akvarie Union, i daglig tale kaldet DAU, er en paraplyorganisation for alle danske akvarieforeninger og –klubber.

DAU forvalter registreringen af danske førstegangs-opdræt af akvariefisk, arrangerer DM i opdræts- og akvariekonkurrencer, varetager akvariehobbyens interesser udadtil, herunder over for offentlige myndigheder samt samarbejder med tilsvarende organisationer i det øvrige Skandinavien.

Indhold: **Side**

Vieja melanura eller C. synspilum	3
Acestrorhynchus sp. fra Bolivia	6
Apistogramma psammophila	8
Oxycirrhites typus	12
Echinodorus som potteplante	14
Hemiodontichthys acipenserinus	17
Mesoheros festae	21
Dansk Akvarie Union 75 år	25
DAU årskrus 2020	26
Heinrich Pedersen	27
DAU region Sjælland	27
Hjemmekonkurrencen 2020	29
Næste nummer af Dansk Akvarie Blad	29
DAU kalender	30
Foreningssiderne	31

Forsidebilledet
Mesoheros festae, han.
Foto: Tonny Brandt Andersen

DANSK AKVARIE UNION

Formand: Tonny Brandt Andersen, Københavns Akvarieforening.
Kasserer: Rud Laursen, Aarhus Akvarieforening.
Bestyrelsesmedlem: Rasmus Hurup, Vejle Akvarieforening.

Internet: www.danskakvarieunion.dk
E-mail: formand@danskakvarieunion.dk
Facebook: Dansk Akvarie Union

Vieja melanura med de danske navne Guldcichlide og Rødhovedet cichlide.

Vieja melanura eller Cichlasoma synspilum.

Tekst og foto: Poul Petersen http://www.kobenhavnsakvarieforening.dk/

Til akvariemessen Køge 2019 stillede Mogens Nielsen naturligvis op med sit flot beplantede akvarium, men i modsætning til tidligere var det ikke muligt for ham at medbringe sine smukke skalarer, så bestyrelsen stod med problemet: Hvilke fisk skulle sættes i akvariet. Da foreningsakvariet også skulle stå i KA-standen, og da fiskene her som sædvanlig var tetraer, kom man hurtigt til enighed om, at der skulle nogle andre store fisk i Mogens' akvarium - men hvilke? Pludselig dukkede ideen op om at prøve at undersøge, om der var nogle fisk ovre i vaskeriet i det boligkompleks, hvor Johnny og Gitte Bender boede, så da bestyrelsesmødet var slut (det blev netop denne aften holdt hos de nævnte) gik et par af bestyrelsesmedlemmerne over i vaskeriet for at se, om der var noget spændende af finde her. Det gav pote. Der var 3 cichlider af en passende størrelse, og vi fik endda lov til at låne dem til messen.

Da dagen oprandt viste det sig, at det ikke var så ligetil at få fanget fiskene i det store bassin, men til sidst lykkedes det at få to af dem over i transportspanden. Den tredje var umulig at fange, men det var måske meget godt, for de to fisk viste sig at være et harmonisk par. En tredje fisk havde nok medført en helt del tumult i udstillingsakvariet.

Det blev hurtigt slået fast, at der var tale om et par mellemamerikanske cichlider. Derimod var der en længere diskussion om, hvad det var for en art, vi havde fået til låns. Vi blev dog hurtigt enige om, at det beplantede akvarium ikke var den rette biotop for netop disse cichlider. De var planteædere, og de planter, som de ikke satte til livs, ville de nok flå fra hinanden i bestræbelserne på at få hele indretningen til at passe med de omgivelser, som de ville foretrække.

Vi var heldige. De to fisk viste sig som sagt at være et harmonisk par, som så ud til at befinde sig godt i akvariet. Der var desuden tale om et par ungfisk på 12-15 cm, kønsmodne, men slet ikke op i nærheden af deres maksimumstørrelse på ca. 35 cm, som de nok bliver alt afhængig af, hvilken art de tilhørte. Men hvad var det da for et par cichlider, vi havde fået fat i?

Da vi lånte dem, gik de under navnet Texascichlider, men vi fandt ret hurtigt ud af, at det ikke kunne passe. I første omgang troede jeg, at der var tale om arten synspilum, men med udgangspunkt i forsidebilledet på det sidste nummer af Akvarieblad blev Ingeman Hansen og jeg til sidst i en telefonsamtale enige om, at det sandsynligvis var et par *Vieja melanura*. Senere har Peter Bach sået tvivl, om det var den rette identifikation. Han var ret sikker på, at det var et par *Cichlasoma synspilum*, en fisk, han selv havde holdt, og som også var det navn, som Ingemann først havde nævnt. Senere sendte Arne Toftlev mig en mail om, at han efter en rundtur på nettet var blevet overbevist om, at det måtte være et par Guldcichlider, *Vieja melanura*.

Det blev et opslag i fishbase.org, der huggede den gordiske knude over: Der er ikke tale om to forskellige arter, men derimod om en og samme art! Det er egentlig ikke nogen nyhed for allerede i 1960'ne talte man om, at *Cichlasoma synspilum* måske var et synonym for *Vieja melanura*.

Er du interesseret i navneforandringerne gennem tiden, så kan du selv gå på fishbase.org og følge op på det forløb, der endte med det fælles navn *Vieja melanura*. De gældende danske navne er Guldcichlide eller Rødhovedet Cichlide.

Det var ichthyologen Albert Günther så tidligt som i 1862 beskrev arten for første gang på

grundlag af eksemplarer fanget i søen Petén i Guatemala. Den lever i Usumacinta-flodsystemet i Mexico, Guatemala og Belize, hvor den findes i lokale søer og i det nedre afvandingsområde. Vandværdierne opgives til pH 7,0-8,0, hårdhed 9-20 dGH og en temperatur på 24-30º C. Den skulle være moderat tilpasset brakvand.

Jeg kunne godt tænke mig at holde denne cichlide, men størrelsen på de 35 cm gør nok, at jeg må opgive det projekt, da mit største akvarium kun er på 400 liter. Problemet blev større, da Peter Bach kunne oplyse, at selv om den var ret fredelig over for andre arter, så kunne hannen godt være ret aggressiv over for hunnen. Derfor var det mest hensigtsmæssigt at sætte hannen sammen med flere hunner, så aggressiviteten kunne blive fordelt på nogle flere hunner. Akvariet måtte også indrettes med flere muligheder for, at hunnerne kunne søge skjul - og desværre var vores veltilplantede akvarium fra messen næppe løsningen, da cichliderne hurtigt ville rydde op i beplantningen. Så vidt kom det dog ikke i de to dage, messen varede.

Der er ingen farveforskel på kønnene, men hannen udvikler med alderen en pandepukkel.

Vil man have denne cichlide i sit akvarium, så må det anbefales som for mange andre cichlider, at man anskaffer sig en lille gruppe ungfisk, og lade fiskene selv om af danne par. Fiskene bliver kønsmodne i en størrelse af ca. 10 cm. I naturen graver hannen i yngletiden store gruber i bunden og afsætter æggene i bunden. Bundlaget i akvariet skal vælges derefter. De ret store fisk kan lægge op til 1000 æg. Æggene klækkes efter 3-4 dage, men ungerne svømmer først frit efter ca. 4-5 dage. Begge forældre deltager i pasningen af ungerne, som kan fodres med nyklækkede artemia såvel som med fint flagefoder. Når ungerne vokser til, skal de fodres alsidigt. Bl.a. må man ikke glemme regelmæssigt at give hverken dem eller forældrefiskene et vist plantetilskud i kosten.

De voksne fisk er ret fordringsløse i den daglige pleje. Dog skal man tænke på, at store fisk kræver tilsvarende mængder mad, og det giver igen meget affald, hvilket igen stiller tilsvarende store krav til filtrering og til store og hyppige vandskift, især hvis akvariestørrelsen er lidt i underkanten til de store fisk. Men er det ekstra arbejde ikke anstrengelserne værd? Der er da ingen tvivl om, at man som akvarist får et stærkere forhold til ikke mindst de store cichlider, end det, man har til selv den smukkeste lille flok tetraer.

Typisk biotop for *Astrorhynchus* sp. fra Bolivia.

Acestrorhynchus sp. fra Bolivia.

Tekst og foto: Daniel Konn-Vetterlein www.ig-bssw.org.
Oversættelse: Vagn Hansen www.terrajova.eu.

Under ekspeditionen "SiluCha Bolivia" i landet af samme navn, som blev foretaget af fire BSSW-medlemmer, og som mål havde Río Baures i det sydlige bassin af Río Iténez, lykkedes det at fange en gul hundetetra af slægten *Acestrorhynchus*, som ikke kunne tilskrives en allerede beskreven art af slægten. Alle de 15 arter, som til nu er beskrevet, er langstrakte fisk med et frygt-indgydende gebis med store spidse tænder. Det drejer sig om rovfisk, som selv ikke behøver at frygte mange andre fiske-ædende arter, da de for det meste har en størrelse på over 20 cm. og dermed hører til de større rovfisk.

Slægten er udbredt i alle større flodsystemer i (sub-)tropisk Sydamerika og optræder i Río Orinoco-, Río Amazonas-, Río Paraguay- og Río Paraná-bassinerne og sydpå i Río de la Plata-bassinet. Med *Acestrorhynchus britskii* er en art også beskrevet fra Río São Francisco i Brasilien. Hundetetraer opholder sig hovedsageligt i de langsomtflydende floder, i bugter og træffes ofte i laguner og søer. Sammen med den her omtalte art fangede vi

også *Acestrorhynchus pantaneiro*, en meget udbredt art, som absolut er meget attraktiv og kraftigt farvet. Begge arter gik i nettet, når vi fiskede ved flodbredder og flydende enge (Biotop 4: pH 5,5; 40 µS/cm, 29º, 1-2 dGH, 0 KH). Med et 5x1,5 m stort net, som vi trak langs bunden og med et snuptag drog op, fik vi som oftest et eller to eksemplarer, for det meste var det ungfisk. Vi fangede ingen større grupper. I akvarier kan man dog iagttage, at flere individer slutter sig sammen i en gruppe og så f. eks. stiller sig i strømmen.

Acestrorhynchus sp. fra Bolivia.

Rød og gul er de fremherskende farver i denne slægt, hvilket ofte ikke gør identifikationen af de enkelte individer lettere. Således var det da også med vores gule *Acestrorhynchus*. *Acestrorhynchus britskii* er ligeledes gulligfarvet, men stammer fra Río São Francisco. Dermed er en overensstemmelse med denne art usandsynlig, da Río São Francisco ikke hører til Amazonasbassinet og på grund af den vestlige del af det brasilianske højland er geografisk adskilt fra denne. Vores fangst har en ensfarvet sølvgrundfarve, kun den øvre kropshalvdel er farvet let gul. I tillæg er ryg-, fedt- og halefinne for det meste gule. Hale- og rygfinne har desuden svagt sort søm, ved haleroden findes en nærmest rund sort plet. Der er ingen skulderplet. Disse kendetegn passer mest på *Acestrorhynchus microlepis*.

Ved første øjekast tænkte vi derfor på denne (beskrevet fra Río Negro), da den ikke kun med hensyn til farverne passede, men også delte samme slanke kropsbygning (i sammenligning med *Acestrorhynchus lacustris*-gruppen). Imidlertid er *Acestrorhynchus microlepis* kun fundet nord for Río Amazonas, altså var en sikker artsbestemmelse først ikke mulig.

Man kan ikke udelukke, at *Acestrorhynchus lacustris* har større udbredelse end hidtil antaget, men sandsynligvis handler det her om en ny art, hviket kan skyldes at området, hvor vi fangede den, ligger relativt isoleret.

BSSW REPORT er et tysk og engelsksproget tidsskrift omhandlende Barber, Tetraer, Maller og Smerlinge.

Du kan se mere på foreningens internetside: https://ig-bssw.org/

Rio Guaviare set fra luften.

Apistogramma psammophila.

Tekst og foto: Tonny Brandt Andersen, www.vejleakva.dk.

Mit møde med *Apistogramma psammophila* var helt specielt. Vi var en gruppe akvarister fra Danmark, Norge og Sverige, som var på fangsttur i Colombia. Den sidste af 5 uger skulle vi tilbringe i det østlige Colombia ved floderne Rio Inirida og Rio Atabapo, som er bifloder til Rio Orinoco. Rio Atabapo er grænseflod mellem Venezuela og Colombia. Vi boede på flodbredden under en pressening, som var trukket ud over nogle grene. Det var meget specielt, og noget jeg aldrig havde prøvet før. Den ene aften kunne jeg ikke falde i søvn med det samme, fordi det regnede lidt, og jeg havde hovedet udenfor. En gang imellem er det en ulempe at være så høj.

Hele dette område er hævet havbund, hvilket betyder, at området er lavland, med masser af floder, som slingre i deres løb. Det var et helt specielt syn, da vi under indflyvning til Puerto Inirida fløj langs Rio Guaviare. Da vi var der i 1993 var alt fra hovedgaden i Puerto Inirida, landingebanen i lufthavnen til flodbunden fint hvidt sand. Vi var i dette område i en uge, og i Puerto Inirida lavede vi en aftale med et par personer, som kunne sejle os rundt i området i et par lange kanoer. Vi oplevede floderne som stille flydende floder. Langs Rio Atabapo var der skov på begge sider, og floden havde på det tidspunkt i starten af marts, trukket sig tilbage fra skoven. Der var en bred sandstrand på begge sider af flodlejet, men på det tidspunkt af året, hvor vandet står højt, er store dele af skoven oversvømmet. Da vi var der, var Rio Atabapo så lavvandet, at vi måtte ud af kanoen flere steder for at trække dem. Det var samtidig meget varmt mens vi var der. Vi målte en lufttemperatur på 28°C kl. 6 om morgenen, hvor vi stod op sammen med solen. Vandtemperaturen målte vi til 31-34°C, pH var 5 og GH samt KH 0.

Vi var på sejlturen fordelt på to kanoer.

Vores bolig på bredden af Rio Atabapo.

Den ene morgen havde vi valgt at tage med kano op af Rio Atabapo til et område som hedder Isla Zapo. Vi kaldte det for Zapo rocks, for det der mødte os, var et område med klipper. Her fandt vi en god plads til kanoerne, og vi fordelte os på flere steder. Nogle fandt et sted hvor de fangede skakbrætcichlider. Det viste sig senere at være en ny art, som blev beskrevet som *Dicrossus gladicauda*. Der var også mange store cichlider mellem klipperne. Jeg så *Mesonauta insignis*, *Cichla*, *Geophaus* og *Satanoperca*. Jeg brugte mit kamera flittigt til undervandsbilleder, men tilbage i båden opdagede jeg, at filmen ikke havde fået ordentlig fat, da jeg satte den i, og at jeg derfor ikke havde et eneste undervandsbillede fra dette sted. Da jeg havde bevæget mig lidt rundt mellem klipperne og oplevede de store flotte fisk, fandt jeg en flad klippe der lige under vandspejlet havde nogle revner. Jeg kunne se små fisk vimse rundt i revnerne, og det skulle selvfølgelig undersøges. Da jeg kom tæt på, så jeg til min store overraskelse, at det var cichlider af slægten *Apistogramma*, og det var tydeligt for mig, at se hvad det var. Det var jo *Apistogramma diplotaenia*, som jeg kunne kende på de to sorte længdestreger, som starter og slutter som én streg, på siden af kroppen. Det skulle dog senere vise sig at være forkert, men det var spændende for mig, at se denne fisk her, for det første kendte jeg kun *Apistogramma diplotaenia* omtalt fra lokationer i Rio Negro i Brasilien. For det andet havde jeg ikke tidligere hørt om en Apistogramma der levede i en klippebiotop. Rio Negro og Rio Atabapo har deres udspring i samme område, og er forbundet med en kanal, så jeg tænkte at denne art selvfølgelig også kunne findes begge steder.

Rio Atabapo.

Jeg fanger *Apistogramma psammophila.* (Foto: Kaj Andersen).

Jeg gik igang med at fange nogle eksemplarer. Det var dog ret svært, for revnerne i klippen var cirka 3 cm dybe og 3 cm bredde. Jeg måtte bruge håndtaget fra et fiskenet, til at få en fisk ud af revnen, derpå vende nettet, mens jeg holdt fisken fra at komme tilbage i revnen. Når jeg havde fået vendt nettet, skulle fisken så fanges og i posen. Det brugte jeg meget tid på, og på et tidspunkt kom Kaj Andersen og var nysgerig efter hvad jeg havde gang i. Jeg fortalte at jeg havde fundet *Apistogramma* i revnerne. Kaj tog et billede af mig, fortalte lidt om hvad de andre gik og fangede, og så gik han tilbage til dem. Det lykkedes mig at fange 4-5 stk. som jeg fik med mig tilbage til lejren. Jeg holdt dem i live resten af den uge, vi var i dette område. Vi nåede at flytte lejr til Rio Inirida, hvor vi var et par dage. Som afslutning på denne del af turen, havde vi en overnatning på Hotel Orinoco i Puerto Inirida, inden vi skulle flyve tilbage til Colombias hovedstad Bogota.

I Bogota skulle vi gøre klar til hjemrejsen, hvilket også betød, at vi skulle hente de fisk vi havde fanget i de 5 uger turen havde varet. Jeg var så uheldig, at jeg fik værelse lige over receptionen. Jeg regner i hvert tilfælde med, at det var årsagen til, at vandet i posen med mine *Apistogramma*, var kommet helt ned på 14°C, og alle var døde.

Klipperne ved Isla Zapo (Colombia).

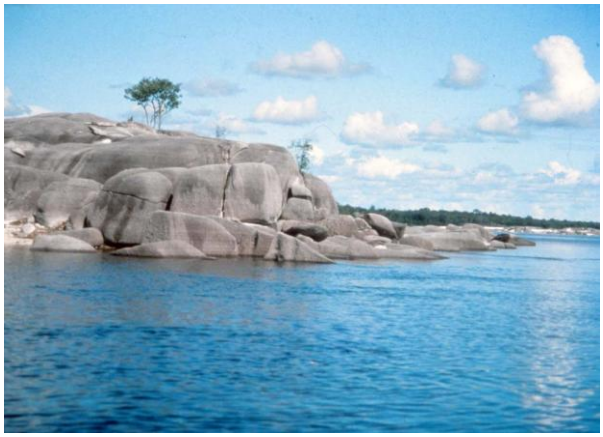

Historien om mine *Apistogramma diplotaenia* slutter ikke her, for i februar 2019 blev der offentliggjort en videnskabelig beskrivelse af en ny art. Der var billeder af den nye art *Apistogramma psammophila*, og den mindede rigtig meget om *Apistogramma diplotaenia*, men adskilder sig blandt andet af 6-8 vertikale sorte linier under den horisontale sorte

længdelinie. De vertikale linier er dog ikke altid synlige. I beskrivelsen af arten nævner Wolfgang Staeck og Ingo Schindler også lidt om forhistorien for beskrivelsen. De skriver at det højst sansynlig er mig der var den første til at gøre opmærksom på artens tilstædeværelse i Rio Atabapo. Det skete i en artikel jeg skrev om turen i et tysk tidsskrift i 1994. Året efter har Gottwald og Koslowski vist billeder af arten, og de valgte at kalde den for *Apistogramma* cf. *diplotaenia* "Orinoco". I de følgende år, blev den eksporteret til akvariehobbyen, men det var kun nogle få eksemplarer, og altså ikke noget regelmæssigt. Ud over Isla Zapo hvor jeg fandt *Apistogramma psammophila*, er den også fundet over sandbund i flere vandløb som løber ud i Rio Atabapo, men dens udbredelse er indtil videre begrænset til denne nederste del af Rio Atabapo. Det specielle ved fangststederne over sandbund er, at fisken er fundet flere meter fra brinken over ren sandbund og på vanddybte mellem 1½ og 2 meter. Her levede de spredt over et stort område, hvor det er svært at finde gemmesteder. I beskrivelsen af *Apistogramma psammophila* nævnes også nogle andre vandværdier for fangsstederne: Vandtemperatur 27,3-29,4°C, pH 4,1-4,5, 10 µS/cm og dH <1 °.

Legeresultater i akvarier viser at *Apistogramma psammophila* lægger 20-50 æg i loftet af et gemmested. Hos *Apistogramma* bliver hunnen normalt gul i kropsfarven, når hun passer æg og unger, men hos *Apistogramma psammophila* bliver hunnen ikke gul. Man kan dog se en svag orange til rødbrun farve mellem de to sorte længdestriver og på bugfinnerne.

Jeg har desværre ikke nogle billeder af *Apistogramma psammophila*, men søger man på navnet på Google, vil man kunne finde både billeder og den videnskabelige beskrivelse.

Literatur:

Wolfgang Staeck & Ingo Schindler: Apistogramma psammophila – a new geophagine dwarf cichlid (Teleostei: Cichlidae) from the Rio Atabapo drainage in Colombia and Venezuela.

Tonny Brandt Andersen: Akvariebladet 1994/10 s.373. Colombia's vandveje.

Link til den videnskabelige beskrivelse samt billeder af *Apistogramma psammophila*:
https://www.researchgate.net/figure/Adult-dominant-male-of-Apistogramma-psammophila-no-type-from-lower-Rio-Atabapo_fig1_331155505

Oxycirrhites typus.

Oxycirrhites typus.

Tekst: Tage F. Billeskov, www.aarhus-akvarieforening.dk.
Foto: Tonny Brandt Andersen, www.vejleakva.dk.

Koralrevene huser ikke bare et væld af smukke farvede fisk, men også fisk med et lidt mere specielt udseende og *Oxycirrhites typus* hører så absolut blandt disse.

Oxycirrhites typus tilhører familien Cirrhitidae, som huser ikke mindre end 34 arter fordelt på 9 slægter. De populære fællesbetegnelser for disse fisk er Høgefisk eller Koralvogtere, og det er ikke uden grund. Overalt hvor de findes kan man se dem sidde højt placeret på en sten eller på en koral støttende på deres bugfinner, lurende efter et intetanende bytte. Et lille krebsdyr eller en lille fisk, bliver lynhurtigt slugt hvis den kommer for nær disse "høge".

De fleste arter af koralvogterne er udbredt i Indo-Pacific, men familien er også repræsenteret ved Caribien, Ascension Island som ligger midt i Atlanterhavet, og endelig ved Vestafrika's kyster. *Oxycirrhites typus* er den mest udbredte koralrevsfisk overhovedet, da man kan finde den lige fra Det Røde Hav, Østafrika, i det meste af Det Indiske Ocean, i Stillehavet helt frem til vestkysten af Mellemamerika ved Panama.
Oxycirrhites typus er med sit lange "næb" og langstrakte krop, ikke repræsentativ for sin familie, men de små "hår" (Cirrhi) afslører dens familieforhold, da alle arterne har disse siddende for enden af de 10 forreste

pigfinnestråler i rygfinnen. Hos nogle arter er de dog mindre synlige end hos andre.

De fleste koralvogtere bliver bare 6 til 15 cm. lange og *Oxycirrhites typus* kan blot opnå en længde på 10 cm. Dette, sammen med at de er hårdføre, smukke og ikke mindst har en interessant adfærd, gør at de er velegnet til selv et mindre koralrevsakvarium. Dog er de ekstremt territoriehævdende, og en artsfrænde bliver nådeløs jaget bort, og kan den ikke komme langt nok væk, ender det mildt sagt tragisk. Et akvarium skal op på mindst 400 liter med masser af gemmesteder, inden man overhovedet tænker på at holde mere end én fisk af samme art.

Oxycirrhites typus.

Oxycirrhites typus lever et "ensomt liv" på store dybder, idet man aldrig kan støde på den på lavere vand end 10 meter. Sædvanligvis finder man den på dybder over 30 meter, ja selv helt ned på cirka 100 meters dybde. Her findes den i de stejle revkanter mod havet, hovedsageligt "siddende" nær store Hornkoraller (Gorgonier) og Sortkoraller (Anthipatharia). I akvariet tager den dog til takke med andre koraller som Læder- og Stenkoraller, og akvariet behøver selvsagt heller ikke at være 30 meter højt!
Oxycirrhites typus er en nysgerrig fisk, som hurtigt falder til i et velindrettet koralrevsakvarium. Dog skal men regne med at den i starten er meget sky, men den bliver efterhånden så modig og tam, at den hurtigt lærer at tage foder direkte fra akvaristens hånd. Med en glubende appetit spiser den næsten alt hvad man byder den: Plankton, mysis, røde myggelarver, etcetera - ja, også tørfoder sluges.

Dog skal men ikke lade sig narre af dens lange smalle mund, den er ikke specielt beregnet til småt foder, man overraskes nemt over hvad denne mund egentlig kan gabe over af fisk og krebsdyr. Man må derfor være yderst opmærksom på hvad man vælger af "bofæller" som selskab til *Oxycirrhites typus*. Det er meget nemmere med lidt planlægning, end at skulle fange en fisk op at et fuldt indrettet koralrevs-akvarium.

Den som endnu har plads i sit koralrevsakvarium, og som støder på denne fisk eller dens familiemedlemmer, burde unde sig selv den oplevelse det er at holde en koralvogter. De er heldigvis ikke så sjældne i handlen, og en 6-7 arter møder man ofte. Dem man oftest møder i handelen er foruden *Oxycirrhites typus*, *Cirrhitops fasciatus* og den rød/sorte *Neocirrhitus armatus*.

Echinodorus macrophyllus på sofabordet, hvor TV holdet og jeg taler om den næste optagelse. Foto: DR.

Echinodorus macrophyllus som potteplante

Tekst og fotos: Tonny Brandt Andersen, www.kobenhavnsakvarieforening.dk.

Echinodorus macrophyllus ("radicans") stod der på det lille skilt, som findes i potten med planten fra Tropica. Vender man skiltet, får man nogle informationer om planten. Blandt andet står der, at den kan blive 30 til 50 cm høj, og 20-30 cm i diameter. Temperaturen anbefales til mellem 20 og 28°C. Det gør den egnet til de fleste større akvarier. Denne art findes i naturen i Brasilien og Bolivia. Det specielle var, at da jeg fik den med overvandsblade var den allerede 50 cm høj og mit akvarium var kun 50 cm højt. Hvad ville jeg så med den store plante, som jo ikke kunne stå i mit akvarium, hvor der jo også skulle være plads til bundlag. Planten fik jeg sammen med andre planter, som jeg modtog fra vandplantegartneriet Tropica, til brug ved optagelse af en tv udsendelse til DR1. Jeg valgte derfor, at jeg med denne store plante skulle afprøve noget helt andet.

Sværdplanten blev plantet i en normal potte og stillet på mit sofabord. Umiddelbart så det ikke ud til at planten kunne holde sig selv oppe, og bladene begyndte da også efter nogle dage at krølle sammen. Jeg ville dog ikke give op så let, så jeg klippede alle bladene af, i håb om at nye blade blev knap så store og dermed måske mere stabile. Jeg havde samtidig sat planten i mit vestvendte stuevindue, da det var her der kom mest sol.

Efter nogen tid begyndte de nye blade at komme frem, men de krøllede hurtigt igen. Der skal meget vand til at holde sumpplanter, især når man placerer dem i direkte sol. Altså blev min plante flyttet igen, og siden havde den fast plads i vindueskarmen i mit arbejdsværelse, hvor den altid stod med vand i underskålen. Dette vindue var østvendt, hvorved der ikke var så meget direkte sol. Cirka en gang om ugen tog jeg planten med ud i køkkenet, hvor jeg vandede direkte fra hanen, sådan at jorden kan blive godt gennemvædet, men samtidig får vandet mulighed til at passerer gennem potten og ud i vasken. Planten blev så sat tilbage på sin plads i det østvendt vindue, hvor den har sol til klokken cirka 12.

Bladene på planten blev kun omkring 30-40 cm høje, hvilket er passende på denne vinduesplads. Lange stængler skød op, og efter nogen tid udviklede der sig blomsterstande med mange flotte små hvide blomster og små nye sværdplanter, hvoraf de største blev cirka 10 cm. inden jeg nippede dem af.

Min glæde over pasningen af denne specielle plante, har været så stor, i modsætningen til når jeg har haft den i akvariet, at jeg flere gange har haft lyst til også at prøve med andre "akvarieplanter".

Echinodorus macrophyllus med blomster i min vindueskarm.

VIBORG
AKVARIEMESSE
3. - 4. OKTOBER 2020

1945 75 2020
Dansk Akvarie Union

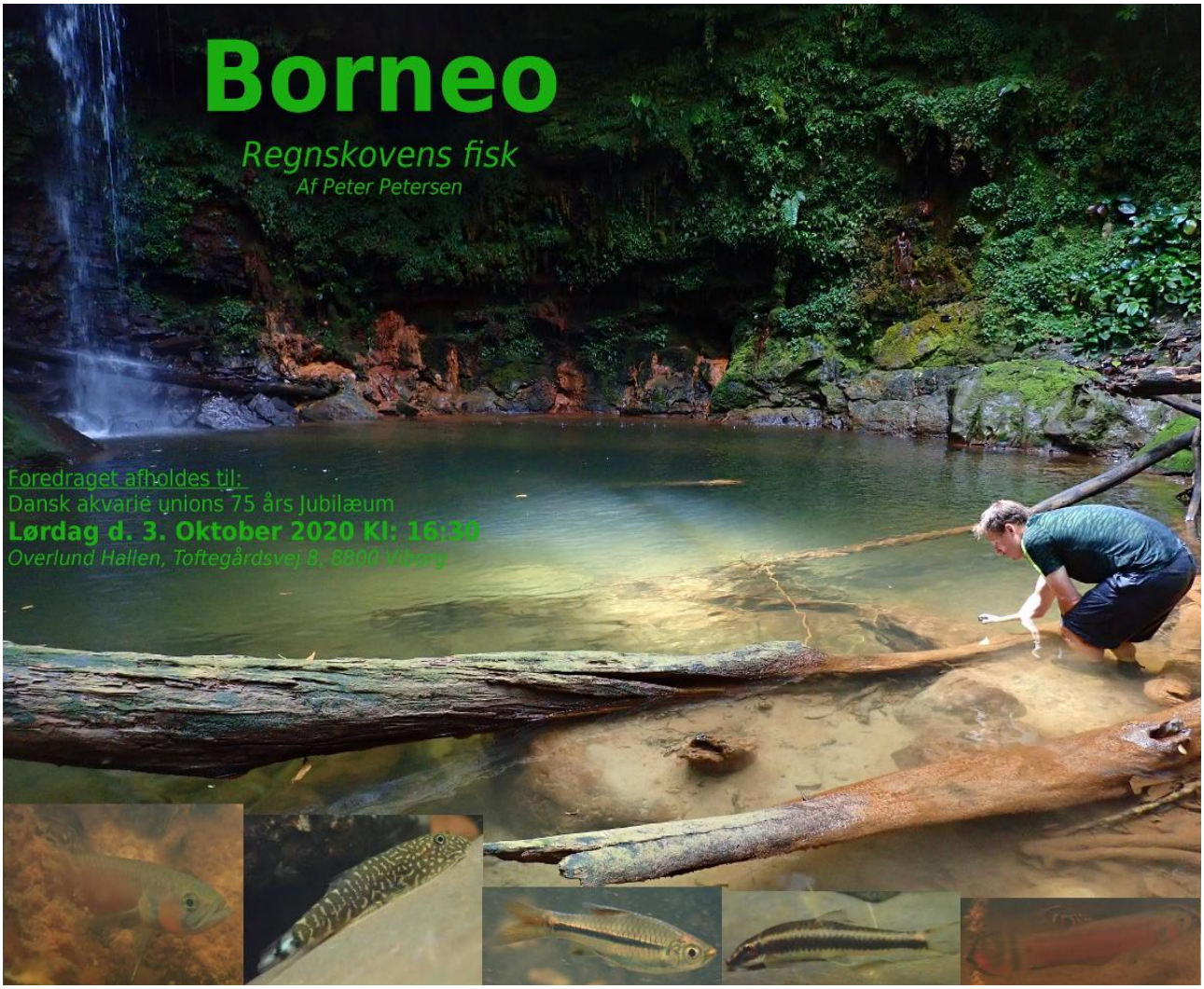

Peter Petersen har foretaget mange rejser rundt i verden for at opleve fiskene på deres naturlige levesteder. Peter har en uddannelse indenfor hold af dyr med fokus på akvariefisk. Nogle kender ham måske for hans hans arbejde i københavnske dyrehandlere, men han har også været underviser på dyrepasserassistent uddannelsen, og er nu ansat ved Den Blå Planet i Kastrup, hvor han har ansvaret for tropisk ferskvand.

Vi er meget glade for at vi har kunne få Peter til Viborg, for at holde foredrag i forbindelse med Viborg Akvariemesse og Dansk Akvarie Unions 75 års jubilæum.

Hemiodontichthys acipenserinus, Pinocchio grenmalle.

Hemiodontichthys acipenserinus.

Tekst og foto: Tonny Brandt Andersen, www.vejleakva.dk.

Er man til grenmaller, så må man også have denne malle. Der findes mange forskellige arter af grenmaller, men er der en der ser lidt spøjs ud, så er det da Pinocchiomallen. I modsætning til de fleste Loricariidae har denne art ikke veludviklede odontoder (små tentakler) på snude og brystfinner.

Fiskens form er som andre grenmaller, men snuden er stærkt forlænget med en lille knop på spidsen. Dette er en skøn fisk, som ikke gør det store væsen af sig i akvariet. Har man godt med gemmesteder og, som jeg, lidt smuds på bunden, så ser man ikke så meget til dem. De ligger for det meste stille i sandet, hvor de ofte forsøger at komme lidt ned i sandet ved at lave nogle rystebevægelser sidevers med kroppen.

Pinocchiomalle med unger i munden.

Jeg har mine Pinocchiomaller i et 250 liters akvarium. Jeg startede med 6 individer som

jeg købte på en tur med Vejle Akvarieforening i Tyskland. De kom ned i akvariet, hvor jeg også havde *Farlowella*, rundhovet cichlide samt *Hemiancistrus* spec. ”L128 Blue Fantom”. Der skete ikke så meget med mallerne, derimod ynglede cichliderne jævnligt. På et tidspunkt fik jeg muligheden for at købe 10 stk. vildtfangne Pinocchio-maller til en meget rimelig pris, og jeg sprang til. Nu havde jeg en pæn stor gruppe, og de nyindkøbte voksede godt.

I de forgangne 2 år har jeg jævnligt set Pinocchiomaller bære rundt på æg, men der er ikke kommet unger ud af det. Det skulle så til at ændre sig, for ved en gennemgang af flere akvarier, kom jeg af med en del fisk, hvilket gav et ekstra akvarium, som blev gjort klar til mine *Hemiancistrus* spec. ”L128 Blue Fantom”. Dette betød også at der blev god plads til mine Pinocchiomaller, for de fik nu akvariet næsten for sig selv. Der var kun nogle få *Farlowella* som selskab. Ved denne ombygning og rensning havde jeg også fjernet en hel del trærødder, som jo var beregnet på de andre fisk.

Akvariet fremstår nu med et stort bundareal, og nogle ganske få trærødder. Jeg har ladet en del mindre stumper af træ ligge, sammen med noget af det som andre vil kalde snavs. Det jeg kalder smuds er vel egentlig dødt organisk materiale, som faktisk også er foder til mange arter af fisk, så det er ikke noget jeg er så bange for. På grund af pumpen i akvariet, som skaber en del vandbevægelse, så ligger alt smuds i den ene halvdel af akvariet, mens den anden halvdel har bar sandbund. Siden ombygningen har jeg selvfølgelig holdt ekstra øje med mallerne i begge akvarier, og specielt Pinocchiomallerne har interesseret mig. Under ombygningen opdagede jeg tre hanner med æg under munden. Det er hannen der bærer rundt på æggene, mens de udvikler sig til unger. Man kan tydeligt se øjne i æggene når de udvikler sig. Det var selvfølgelig også med til, at jeg ikke slammede voldsomt op i akvariet. Efterfølgende har den ene han smidt ungerne. Jeg lader dem gå med æg/unger indtil der er unger som kan klare sig selv. Hvis man tager æggene fra, kan man med flere arter af de mundrugende maller forvente, at man skal agere fødselshjælper, idet flere af disse maller hjælper ungerne ud af æggene. Hvis man har brug for det, kan man samle æg op, og med et spidst objekt bryde æggeskallen, således at ungen kan komme ud.

Pinocchiomalle med æg.

Hos mig er det gået så fint, at fiskene selv finder ud af det. Der er nu unger i akvariet i forskellige størrelser, så der er mange kuld unger i alle størrelser. På et tidspunkt lå der 5 hanner og passede æg/larver samtidig. Når de passer æg ligger de og bevæger forkroppen op og ned i tydelige pumpe-bevægelser. Det er for at pumpe frisk iltholdigt vand ind omkring æggene. Jeg har lagt mærke til, at mine Pinocchiomaller foretrækker at opholde sig i den ende af akvariet hvor der findes smudspartikler på bunden. Der er noget de kan gemme sig i, og der er sikkert også føde at finde. Enkelte gange er der nogen der finder vej ud på den bare sandbund, men det er sjov nok de fleste gange, de rugende hanner som ligger der. Ungerne befinder sig helt sikkert i området, hvor de kan gemme sig. Allerede i en størrelse på 1-2 cm kan man se at det er Pinocchiomalle unger. Den forlængede snude er allerede synlig på den lille unge. Jeg var ikke klar over hvor mange unger der var, og det er jeg stadig ikke. Men en aften da jeg fodrede med Virginalis granulatfoder, som jeg strør ud over bunden, så jeg et mylder af små 1 cm. store unger. Med deres kamuflagefarver og farvespillet i bundlaget, er det ikke til at se dem, før de bevæger sig.

Pinocchiomallen har et meget stort udbredelsesområde, den findes i Amazonas, Guyana samt Rio Paraguay og Bolivia. Dens levested er med god vandbevægelse og sandbund. Arten kan blive lige over 13 cm. og har et for grenmaller typisk mønster i brune nuancer. Halefinnen har finneforlængelser, og så har den selvfølgelig sin karakteristiske forlængede snude. Temperaturen anbefales at være 24 til 28°C, og pH bør ligge på 6-7. Disse forhold passer fint på det vand jeg får fra vandhanen, og for andre som har lignende vandværdier, vil det være en forholdsvis nem malle at opdrætte. I naturen lever den af små krebsdyr og orm. Min erfaring er, at de skal holdes for sig selv, eller i hvert tilfælde ikke sammen med arter, som vil spise ungerne mens de er små. De går for at være altædende, og foder har ikke været et problem her hos mig. Jeg har mest fodret med Virginalis malle granulat og Virginalis granulat beregnet på mellemamerikanske cichlider, men andet kan også bruges. Har man brug for at se efter kønsforskel, så er det mundpartiet der skal ses på. Hannen har som nævnt et større mundparti, som endda bliver større under leg. Han bærer klyngen af æg med hans underlæbe, og det er en art blandt flere, som man kalder for mundrugende maller. Legen foregår normalt om natten, og hannen bærer æggene i 10-15 døgn. Han slipper ungerne cirka en uge efter at de er kommet ud af ægget. Der er ikke nogen anden form for yngelpleje. Når hannen har sluppet ungerne, er de overladt til sig selv.

I forbindelse med Vejle Akvariemese 2020 havde jeg en del unger med på messe. Jeg

havde fået at vide, at unger af denne maller er specialt ømfindige overfor vandskift og flytninger. Derfor skulle det bedste være, at man lader ungerne vokse op forbi de 5 cm. i samme akvarium som forældrene. Med det i tankerne, fangede jeg en del unger på 5+ cm, som kom på messe om lørdagen. Det nemmeste er at samle ungerne op med to fingre. De stoler så meget på deres farvetegning som kamuflage, at de bare ligger helt stille mens man tager dem. Da jeg skulle hjemmefra og til messe om søndagen, skulle jeg have flere maller med, og det skulle gå lidt hurtigt, så jeg tog en chance. Jeg brugte et meget fintmasket net, for deres snude sidder fast i normale fiskenet. Der kom selvfølgelig alle størrelser unger med, også helt ned til størrelse 2 cm. På messen kom jeg af med de fleste 5 cm. fisk, og havde de små med hjem igen. Jeg placerede de små unger i et akvarium på 63 liter med vand fra forældrenes akvarium. Ligesom jeg havde haft en del vand med til akvariet på messen. Nu var det bare at håbe på, at de små unger kunne klare den. Det gik også fint i et par uger, men så fandt jeg ud af, at bruge Tetra Rubin flager til ungerne. Det gjorde jeg vel i en uge eller to før der pludselig lå en død unge på bunden. De næste par dage døde der yderligere 3 unger, og jeg måtte gøre noget, for ikke at miste det hele. Jeg havde stadig Vitalis foder stående, så jeg begyndte igen at bruge Vitalis Cichlid Pellets beregnet på sydamerikanske cichlider samt Vitalis Tropical Pellets. Jeg mistede yderligere et par unger de kommende dage, men så kom der orden på problemet, og der har ikke været dødsfald siden.

Et mylder af unger i alle størrelser sammen med de voksne.

I mit 250 liter akvarium, har jeg nok på grund af akvariestørrelsen kunne være mere rundhåndet med foder, så her er flere unger blevet så store, så de skal til at tages fra, mens jeg kan se forskel på dem og de voksne.

Jeg har nu konstateret, at jeg har en god aktiv ynglegruppe, så nu skal de have lov til, at have det sjov i det akvarium i lang tid fremover. De er underholdende at se på, og nemme at opdrætte, hvis de får de rette forhold.

Mesoheros festae, han.

Mesoheros festae.

Tekst og foto: Tonny Brandt Andersen, www.kobenhavnsakvarieforening.dk.

En sjælden gæst, vil jeg nok sige, men alligevel ser man denne rovfisk i vores akvarier en gang imellem. Det er så også en cichlide, som kræver et godt stort akvarium. Hannen kan blive helt op til 40 cm, og det er ikke den mest fredelige art, selv om det kunne se sådan ud, når man ser et flot harmonisk par svømme rundt i et 1000 liters akvarium. Selv om den vokser hurtigt, skal man ikke regne med, at den bliver 40 cm. i løbet af ingen tid. Det bedste er at skaffe sig en lille gruppe af ungfisk, som vokser op sammen, og danner par. Når du har fået dig et voksent velfungerende par, kommer der også unger ud af det, og så kommer dit problem. Alle de unger – hvor gør man af dem? Det er selvfølgelig en fisk, hvor man i naturen må regne med at der produceres mange æg, fordi mange unger går til under opvækst, men i et akvarium er der ikke de samme fjender. En rigtig stor mængde unger får derfor muligheden for at vokse op, også nogle af de svageste, som ellers ville bukke under i naturen. Forsøger du at fodre alle ungerne op, indser du snart problemet – der er simpelthen ikke så mange andre

akvarister, som vil prøve med denne fisk, at du kan komme af med ungerne. Nå, men en rigtig akvarist har vel heller ikke kun fisk for at sælge unger, det det drejer sig om er vel at opleve fiskens adfærd i forskellige situationer, samt at skabe nogle rammer for fisken, der kommer så tæt på dens naturlige levested som overhoved.

Mesoheros festae, hun.

Mesoheros festae kommer fra det vestlige Ecuador og nordvestlige Peru, hvor man finder den i floder med god vandbevægelse. Den vil holde til i områder med strømlæ, for eksempel mellem nogle store sten, eller i forbindelse med brinken. Akvariet til denne art vil jeg dekorere med groft grus i bunden, en del store og mindre sten, samt trærødder til at gøre det ud for en brink. I naturen vil ungerne, når de bliver smidt ud ”hjemmefra”, holde sammen i små flokke i områder af floden, hvor de på en eller anden måde finder beskyttelse. Selv på et meget lavvandet område med småsten, vil cichlideyngel kunne søge ly for andre fisk, og cichlideyngels manglende kropsfarve, gør det også nemmere ikke at blive set fra luften. En fugl vil således ikke kunne se en flok små orange fisk svømme rundt mellem stenene, fordi de kun er grålige med mørke markeringer.

Mesoheros festae er videnskabeligt beskrevet i 1899 af Boulenger, der har opkaldt arten efter Dr. Enrico Festa fra Italien. Det var ham der fandt fisken i naturen. *Mesoheros festae* har i mange år været tilknyttet *Cichlasoma* slægten, men under revisionen af denne, blev *Mesoheros festae* flyttet. Nogle har herefter valgt at kalde fisken for "*Cichlasoma*" *festae* og andre har valgt at benytte navnet *Parapetenia festae*. *Parapetenia* var også en gruppe af arter under *Cichlasoma* slægten. Nu ser det så ud til at *Mesoheros festae* har fundet en plads i slægten *Mesoheros* sammen med 3 andre arter nemlig *Mesoheros atromaculatus*, *Mesoheros gephyrus* og *Mesoheros ornatus*. Så må vi håbe, at det er den endelige plads for denne flotte cichlide, det kan nogle gange være lidt svært, at følge med i hvad fisk hedder.

Mesoheros festae, hun.

Mange syntes at hunnen er den flotteste fordi hun er orangerød, med stærke markeringer i sort. Hunnens farver og sorte markeringer, herunder de 9 tværbånd, bliver

mere intense i perioder med leg og yngelpleje. Hannen har også 9 tværbånd, men den orange farve og de markante sorte tværbånd får den kun når der er leget. Hannens mest normale grundfarve er gul med et grønt skær, og tværbåndene vil ikke være så tydeligt at se. Denne skiften farve er logisk, når man tænker på, at fisk hvor begge forældre passer yngel er ens farvet, og fisk hvor det kun er den ene part der passer yngel, ofte er forskelligt farvet. Et par eksempler kunne være sommerfugle-cichliden, hvor begge passer unger, og *Apistogramma* hvor det kun er den citrongule hun. Hannen af *Mesoheros festae* ligner således hunnen, når den er i nærheden at æg eller unger. 2000 æg i et kuld kan godt opnås. De afsættes gerne på en flad sten, og i forbindelse hermed, graver hunnen en grubbe i gruset, gerne ind under en trærod eller lignende læ. I denne grubbe opbevarer hun de nyklækkede larver. Der går cirka 3 døgn fra æglægning til klækning. Derefter går der op til 6 dage før man ser det smukke syn, af hunnen omsværmet af en sky af unger. Specielt på dette tidspunkt, vil andre fisk være en trussel for de mange små, og en del af de svagest vil falde fra. De første døgn som fritsvømmende unge er et ophold i en tæt samlet flok, men efterhånden som dagene går, og den lille nye fisk vil ud og opleve alt det nye, bliver flokken stadig mere svær at holde samlet for den ellers meget energiske mor. Ungerne er ikke svære at give foder i akvariet, nyklækkede *Artemia* er altid et hit, men de små unger spiser alt hvad de kan få i munden. Denne glubskhed er ikke noget der forsvinder med alderen, således tager forældrefiskene meget gerne småfisk, regnorm, rejer, muslinger og forskellige typer af foder i pilleform.

Mesoheros festae, han.

Til slut syntes jeg lige at jeg vil understrege, at denne art befinder sig bedst i et artsakvarium, altså uden selskab af andre. En tetra eller barbe vil med stor sandsynlighed ende som foder. Og andre cichlider vil blive sat godt og grundigt på plads, hvis ikke de bliver slået til "plukfisk". Du må regne med at et par i et 1000 liters akvarium, bare får vand nok til, at de har et mere naturligt størrelse territorium, end hvis de havde et mindre akvarium. Det betyder dog ikke, at du bare kan sætte dem i et 3-400 liters akvarium, for så vil hunnen sikkert få så mange tæv, at hun måske vil dø af det. Et stort akvarium, og eventuelt selskab af et andet meget aggressiv cichlide par, vil måske være løsningen. Temperamentet er eneste problem, idet der ikke sættes særlige krav til vandværdierne. Temperaturen må gerne ligge mellem 22 og 28°C. *Mesoheros festae* er ikke så aktiv under lave temperaturer, hvorfor jeg nok vil foretrække at holde den omkring de 23-24°C. Der er vel ingen grund til at øge aktiviteten og dermed aggressiviteten med en temperatur omkring de 26-28°C. Fiskens

naturlige levested er en flod med stor vandudskiftning. Det vil også sige nogle, til tider, store temperaturudsving, og ikke de stabile temperaturer vi kender fra det centrale Amazonas. Floderne på vestsiden af Andesbjergene har en kortere og mere stejl vej fra deres udspring til Stillehavet. Der er meget at holde styr på, og det er en stor beslutning at købe en sådan fisk. Det er ikke fisken du kan købe som impulskøb, men bestemt en, hvor rammerne skal være skabt ved anskaffelsen. Men er det hele som det skal være, har du bestemt også fået en konkurrent til de mange fjernsynskanaler.

Mesoheros festae, hun.

Dansk Akvarie Union 75 år.

Ved at læse lidt i Københavns Akvarieforenings tidsskrift "Akvariet" fra 1934-1938, har jeg stødt på flere interessante meddelser/artikler. Man kan flere steder læse om, at der var møder mellen akvarister fra Københavns Akvarieforening og akvarister fra flere købsteder i Jylland, som var medlem af stuekultur foreninger. På disse møder fortalte Københavns Akvarieforening om hvordan KA startede egen forening, efter i nogle år at have været en del af stuekultur foreningen i København. Idéen til at starte Dansk Akvarie Union, fremgår også allerede af tidskrifterne fra disse år. Der var dog nogle uenigheder om hvordan dette skulle gøres, og så startede der en verdenskrig. I slutningen af krigen, gjorde man igen et forsøg, men da Jysk Akvarie Union allerede var startet, og man ikke ønskede, at være en del af DAU, tog ledende medlemmer af Københavns Akvarieforening i 1945 initeritiv til en stiftende generalforsamling, som blev afholdt i Danmarks Akvarium. Et væsentlig formål med stiftelsen af DAU var også at skabe et landsdækkende tidsskrift. Helsingør Akvarieforening og Københavns Akvarieforening havde i 1942 slået deres medlems tidsskrifter "Akvarievennen" og "Akvariet" sammen til "Akvariebladet", og ved stiftelsen af DAU, overtog DAU udgivelsen af "Akvariebladet". To år senere i 1947, tilsluttede Jysk Akvarie Union sig, og DAU blev landsdækkende. I den forbindelse skiftede "Akvariebladet" også navn til "Dansk Akvarieblad". Dette tidsskrift blev udgivet af DAU helt frem til og med 1970.

Det var ikke meningen at skrive hele DAU's historie her, den findes allerede i et par artikler på vores internetside: http://www.danskakvarieunion.dk/index.php/om-dau/historie?limitstart=0

75 års jubilæum.

Det er jo dejligt, at de danske akvarieforeninger stadig efter 75 år, finder det værd, at holde liv i Dansk Akvarie Union. Tilslutningen til konkurrencer og unionsarbejdet har vel altid været svingende. I perioder går det godt, og til andre tider virker det meget svært. Min personlige

holdning som formand er, at DAU skal være en samlende enhed, som medvirker til at foreninger taler sammen på tværs af landet. Nu hvor vores nyhedsbrev har fået navnet Dansk Akvarie Blad efter vores gamle tidsskrift, glæder det mig, at der er begyndt at komme bidrag fra foreninger i form af artikler og debatindlæg. Det var ikke noget jeg oplevede i de foregående par år til vores nyhedsbrev.

Vi skulle jo gerne fejre det at DAU er blevet 75 år, og i den forbindelse har vi talt med Viborg Akvariemesse om vi kunne finde ud af noget sammen. Det var de heldigvis positive overfor. Derfor vil vi gerne invitere til foredrag og spisning lørdag den 3. oktober 2020. Stedet er derfor Viborg Akvariemesse og tidspunktet for foredraget er kl. 16.30, som er lige efter messens lukketid. Vi har fået Peter Petersen fra Den Blå Planet til at komme og fortælle om regnskovens fisk på Borneo, og efter foredraget vil der være spisning. Adgang til foredraget har man som gæst til messen eller deltager til middagen. Deltagelse i spisningen koster 75,- kr. og skal forudbestilles gennem Viborg Akvariemesse.

Yderligere oplysninger fremgår af program-met for Viborg Akvariemesse 2020.

https://viborg-akva.dk/messe/

TERRAJOVA.EU
- LED Belysning til hjem, virksomhed og hobby

DAU årskrus 2020

Der er stadig 2020 krus på lager.
Prisen er også i år 50,- kr.

Motivet er Xiphophorus hellerii "Quintana Roo, Mexico 1975".

Kruset kan købes på Dansk Akvarie Union's stand på Viborg Akvariemesse.

Heinrich Pedersen

Det var trist, da vi fik beskeden om at Heinrich Pedersen var sovet stille ind natten til den 17. april 2020, få dage efter hans 65 års fødselsdag. Heinrich kæmpede med en kræftsygdom. Vi er mange i akvariehobbyen der kendte Heinrich, for han var der altid til akvariemøder, foredrag, udstillinger og messer. Til Dansk Akvarie Union's general-forsamlinger deltog han på vegne af Horsens Akvarieklub, som han var medlem af så længe jeg kan huske. Han påtog sig også opgaver i DAU som for eksempel administration af videoudlån. Det var cichliderne som stod Heinrich's hjerte nærmest, specielt Malawi cichliderne. Han havde en stor viden om disse fisk, og opdrættede en del af dem. Når man mødte Heinrich bar han ofte på en kasse til at have fisk i. Jeg har været på flere ture sammen med Heinrich. Han var altid frisk på en tur, hvad enten den gik til nogle af de kendte forretninger og grossister i Sydtyskland, eller det var til Berlin eller Holland med Vejle Akvarieforening, hvor han også var medlem. På Vejle Akvariemesse hjalp Heinrich også til, og der var flere som spurgte til ham, da han på grund af sygdom, ikke kunne deltage i dette års messe.

Vi vil uden tvivl komme i mange situationer i akvariehobbyen, hvor vi vil komme til at mindes Heinrich, fordi han var en så aktiv akvarist og foreningsmand.

Æret være Heinrich Pedersen's minde.
Tonny Brandt Andersen
Dansk Akvarie Union

DAU Region Sjælland.

DAU's region Sjælland har valgt at aflyse regionsmødet den 31. marts 2020 på grund af corona virus. En ny dato vil blive oplyst på internetsiden.

http://danskakvarieunion.dk/index.php/regionerne/region-sjaelland

VIBORG

AKVARIEMESSE

SCAN MED SMARTPHONE

Lørdag d. 3. oktober fra 10 til 16

Søndag d. 4. oktober fra 10 til 15

Overlundhallen
Toftegårdsvej 8
8800 Viborg

Mere info på
viborg-akva.dk/messe

Viborg Akvariemesse
er et samarbejde mellem

VIBORG 1969 2019 AKVARIEFORENING 50 år

SKIVE OG OMEGNS AKVARIEFORENING 1950 - 2020 70 år

Hjemmekonkurrencen 2020.

På grund af corona-virus har vi valgt at flytte hjemmekonkurrencen og DM i hjemmebedømmelse. Hjemmebedømmelsen afholdes søndag den 27. september 2020 og DM i hjemmebedømmelse afholdes søndag den 11. oktober 2020.

Næste nummer af Dansk Akvarieblad.

Materiale til næste nummer, skal være DAU i hænde senest 15. september 2020.

Dansk Akvarieblad nr. 4-2020 forventes udsendt senest 30. september 2020.

E-mail: sekr@danskakvarieunion.dk

DAU's kalender.

Viborg Akvariemesse den 3. og 4. oktober 2020 i Overlund Hallen, Toftegårdsvej 8, 8800 Viborg.

Dansk Akvarie Union's 75 års jubilæum med foredrag af Peter Petersen fra Den Blå Planet og efterfølgende spisning. Det sker i forbindelse med Viborg Akvariemesse den 3. oktober 2020 i Overlund Hallen, Toftegårdsvej 8, 8800 Viborg.

Aarhus Akvarieforening afholder auktion i Via University College, Skejbyvej, Risskov den 24. oktober 2020 kl. 9.00-18.00.

Køge Akvariemesse afholdes lørdag den 31. oktober og søndag den 1. november 2020.

Alssund Akvarieforening afholder akvariedag med forskellige stande og auktion 7. nov. kl. 10-16.

Vejle Akvariemesse 2021 den 27. og 28. februar 2021 i Hældagerhallen, Vejle.

DAU's generalforsamling den 28. februar 2021 kl. 13.00 i Hældagerhallen.

Foreningssiderne.

Sjælland:

Aktive Akvarister Øresund
http://www.aaoe.dk/

Avedøre Akvarieklub

Egedal Akvarie Forening
http://www.3650fisk.dk/

Holbæk Akvarie Klub
https://www.akvarieklub.dk/

Karlemosens akvarieklub
https://www.facebook.com/groups/306542679402836/

Københavns Akvarieforening
http://www.kobenhavnsakvarieforening.dk/

Lyngby Akvarieforening
http://www.lyngby-akvarieforening.dk/

Nivå-Kokkedal Akvarieklub
http://nk-akvarieklub.dk/

Roskilde Akvarieforening
https://www.roskilde-akvarieforening.dk/

Storkøbenhavns Akvarie Klub
http://www.kak.dk/

Vestsjællands Akvarie- og Terrarieklub
https://www.vatk.dk/

Jylland:

Alssund Akvarieforening
http://www.facebook.com/AlssundAkvarieforening

Horsens Akvarieklub
https://www.facebook.com/groups/880087918774680/

Randers Akvarieforening
http://www.randers-akva.dk/

Silkeborg Akvarieforening
http://www.saf.dk/

Skive & Omegns Akvarieforening
http://skiveakvarieforening.dk/

Vejle Akvarieforening
https://vejleakva.dk/

Viborg Akvarieforening
https://viborg-akva.dk/

Aarhus Akvarieforening
https://www.aarhus-akvarieforening.dk/

Specalforeninger:

Skandinavisk Killiselskab
http://www.killi.dk/da/